

ПАМ'ЯТІ ІВАНА ГРИГОРОВИЧА ГУРАКОВА

20 вересня 2004 року, не доживши 4 дні до свого 70-річчя, пішов у вічність колишній головний гідрогеолог, начальник Трускавецької гідрогеологічно режимно-експлуатаційної станції Іван Григорович Гураков. Пішов тихо і раптово в далекій землі Ізраїлю.

Народився Іван Григорович в Росії, в селі Пісочня Жиздринського району Калузької області. В 1946 році разом з батьками переїжджає на Україну в місто Дрогобич. Тут закінчує школу, Дрогобицький нафтовий технікум, здобувши спеціальність техника-геолога по геології і розвідці нафтових і газових родовищ. Присвятивши себе геології, збагнув, що наявних знань йому замало і здобув вищу освіту в Московському інституті нафтохімічної і газової промисловості ім. Губкіна.

Двадцять чотири роки від колектора до начальника партії Іван Григорович віддає Південно-Казахстанській нафторозвідувальній експедиції Міністерства геології Казахської республіки. Стає першовідкривачем родовища корисних копалин. Під його керівництвом відкривається Богутинське родовище вольфраму.

Але душею Іван Григорович прикипів до України. Ще підлітком полюбив цей край. Тут колись зустрів свою долю. Тут жили брати і сестра. Тут могили батьків і сюди в 1977 році повертається Іван Григорович. В цей час в Трускавці на базі контрольної-спостережувальної станції утворюється базова гідрогеологічна режимно-експлуатаційна станція. Очоливши гідрогеологічну службу, Іван Григорович увесь поринув в Карпатські надра "Нафтусі".

Де струНкі смереки піднялись у небо
Є на ПрикАрпатті місто Трускавець
Ніби розФарбований барвами зеленими
Серед гір КарпаТських малий острівець
В сонце і негодУ сюди люди линуть
Забувають Смуток, забувають біль
Линуть, Як до бога, линуть звідусіль.

І він прилинув. Прилинув, щоб стати на службу, на охорону цього цілющого джерела, оберігати кожную краплину, щоб нею могли зцілитися люди України і Росії, Казахстану і Прибалтики, Кавказу і Уралу. І йому це вдається. Поряд з діючими свердловинами мінеральної води запрацювали дві нові.

Всі свої знання, сили, енергію Іван Григорович вкладає у вивчення режиму експлуатації джерел і охорону родовища мінеральних вод. Він виробляє ліцензію на користування надрами,

дозвіл на спеціальне водокористування. Розробляє проект зон санітарної охорони, технологічну схему розробки родовища. Стає раціоналізатором режиму розробки родовища мінеральних вод Трускавця.

Вийшовши на заслужений відпочинок, Іван Григорович, на прохання дружини, в 1997 році переїжджає на постійне місце проживання в Ізраїль, в Натанію, залишивши про себе пам'ять в свердловинах 121-РГ, 22-Д родовища "Нафтуся". Залишає він і добру пам'ять про своє ставлення до всіх працівників ГГРЕС.

Розбудовується Трускавець. Зараз сюди на лікування приїжджають люди з Польщі, Німеччини. Приїжджають і з далекого Ізраїлю, з Натанії і не знають, що тут в Трускавці залишилася часточка серця Івана Григоровича Гуракова. "Я руский син українського народу" - не раз любив повторювати він, чудово володіючи українською мовою, живучи традиціями цього народу.

Житній колос дозріває для хліба,
Для краси цвіте у полі квітка,
Для води народжується риба,
Для польоту либідь і либідка,
А людина - для добра і щастя...

Ця людина також була народжена для добра, для того, щоб дарувати людям щастя. Скільки людей, врятованих завдяки його крові, так і не знали, якому "почесному донору" дякувати за це. А він і не чекав на подяку, хоч був нагороджений медаллю "За доблесну працю", а будучи учасником випробування атомної бомби в Семіпалатинську в 1954 році під час служби в армії, був прирівнений до "учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у 1986 році". Добро Івана Григоровича Гуракова пам'ятають його рідні, друзі, співпрацівники і всі, хто його знав в Росії, Україні, Казахстані, Ізраїлі.

Директор Трускавецької ГГРЕС
доктор медичних наук, професор С.В. ІВАСІВКА